14/03/2019

Το μεγαλύτερο δώρο μας: Μοναχού Σωφρονίου (Γουβερνιώτου)

/ Ιερές Μονές

Ο π. Σωφρόνιος είναι αδελφός στην Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Κυρίας των Αγγέλων Γουβερνέτου. Πάσχει από μία νευρομυϊκή εκφυλιστική νόσο (ALS). Έγραψε αυτό το κείμενο με ένα ειδικό πρόγραμμα, χρησιμοποιώντας μόνο τα μάτια του. Δόξα τω Θεώ, πάντων ένεκεν:

“Είπε ο Κύριος: «Κανείς δεν ανέβηκε στον ουρανό, παρά μόνον Αυτός, που κατέβηκε από τον ουρανό και που είναι στον ουρανό, ο Υιός του Άνθρωπου. Όπως δε ο Μωυσής ύψωσε ψηλά το φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει και ο Υιός του Άνθρωπου να υψωθεί, ώστε όποιος πιστεύει σε Αυτόν να μη χαθεί, αλλά να κερδίσει ζωή αιώνια.

Διότι ο Θεός τόσο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό Του το μονογενή, ώστε όποιος πιστεύει σε Αυτόν να μην απολεσθεί, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Διότι ο Θεός έστειλε τον Υιό Του στη γη, όχι για να κρίνει τον κόσμο, αλλά, για να σωθεί ο

κόσμος δι’ Αυτού.» (Ιωάν. 3:13 -17)

Αυτά τα όμορφα λόγια του Κυρίου και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστού, οικοδομούν το θεμέλιο πάνω στο όποιο βασίζουμε την ευτυχία μας, την ειρήνη μας, το κουράγιο μας την υπομονή και την ελπίδα μας. Αύτη είναι η μόνη αλήθεια με την οποία ως πυξίδα μπορούμε να κατευθύνουμε τη ζωή μας και να ατενίσουμε το αιώνιο. Ο Θεός μας έδωσε το δώρο αυτής της ζωής και την υπόσχεση της αιώνιας ζωής. Τι περισσότερο μπορούμε να ζητήσουμε; Τί περισσότερο μπορούμε να επιθυμήσουμε; Τί περισσότερο χρειαζόμαστε;

Ή ζωή με το Χριστό είναι όμορφη και δοξασμένη, όχι όμως και χωρίς κακουχίες, ταλαιπωρία και πόνο. Εμείς, ως Χριστιανοί, ως παιδιά του Θεού, δεν πρέπει να απελπιζόμαστε, δεν πρέπει να αποθαρρυνόμαστε, υπάρχει κάτι μεγαλύτερο, που μας περιμένει, ο Παράδεισος, τον όποιο από την αρχή ο Θεός προόριζε για τα παιδιά Του.

Ο Θεός ποτέ δε θα μας εγκαταλείψει ούτε ακόμα και στις σκοτεινότερες στιγμές μας. Είναι πάντα μαζί μας. Ή προσευχή μας είναι η επικοινωνία μας μαζί Του. Αύτός είναι ο Πατέρας μας, ο γονέας, που πάντα φροντίζει για εμάς, που είναι πάντα στο πλευρό μας, που πάντα ακούει, που πάντα αγαπά.

Ή ζωή μπορεί να είναι δύσκολη, αλλά μέσα από τον πόνο, την ταλαιπωρία, τη θυσία και την αγάπη στο Χριστό, ζούμε την ελπίδα και την αλήθεια ότι η αιώνια ειρήνη, η αιώνια χαρά, η αιώνια αγάπη και η αιώνια ζωή μας αναμένουν.

Αύτη η υπόσχεση γεμίζει την καρδιά μου με ανείπωτη χαρά και ολοκληρωτική ευτυχία! Και προσεύχομαι όλοι να δεχθούν το Χριστό μέσα στην καρδιά τους και να μην απελπίζονται σ’ αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Πράγματι αυτοί είναι καιροί δοκιμασίας. Αλλά κατά τη διάρκεια της ιστορίας τους οι άνθρωποι έχουν αντιμετωπίσει και παρόμοιες δυσκολίες, μα και χειρότερες. Κι εμείς, ως Ρωμηοί αντέξαμε διώξεις, κατοχή, πείνα και φτώχεια, γιατί είχαμε πίστη, κουράγιο κι ελπίδα, γιατί είχαμε το Χριστό. ‘Έτσι, κουβαλώντας το σταυρό μας με τη βοήθεια του Κυρίου μας θριαμβεύουμε πάνω σε όλες τις δυσκολίες, τις τραγωδίες και τις αντιξοότητες, γιατί δεν είμαστε μόνοι. «Εν Τούτω Νίκα» είναι η παρακαταθήκη μας.

Από τη στιγμή, που θα βάλουμε το Χριστό στην καρδιά μας, βλέπουμε τον κόσμο διαφορετικά. Ήδη, στις άπλες χαρές, μας δίνεται μια γεύση του Παραδείσου εδώ στη γη. Το άρωμα ενός τριαντάφυλλου, μια δροσερή πνοή του ανέμου στο πρόσωπο, το κελάηδημα ενός πουλιού στο θάμνο, ο ήχος της θάλασσας, το γέλιο

ενός παιδιού, ένα ζεστό χαμόγελο, ένα χέρι βοήθειας, η αίσθηση της αγάπης στην καρδιά μας. Όταν ο Χριστός είναι στην καρδιά μας, όλες αύτές οι στιγμές είναι ιερές, όλες αγιασμένες, όλες είναι προάγγελος του Παραδείσου.

Δεν μειώνω τον πόνο κανενός, άλλα με όλη μου την καρδιά προσεύχομαι να μην παραιτηθεί κανείς. Παρακαλώ, μη χάνετε την ελπίδα σας, μην απελπίζεσθε. Οι Άγιοι Μάρτυρες είναι παραδείγματα της δόξας, που περιμένει, όποιον υποφέρει, χωρίς η αγάπη του για το Θεό να μειώνεται. Υπάρχουν τόσοι συνάνθρωποι μας, που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και κακουχίες. ‘Ό,τι και να υποφέρει κανείς, πάντα υπάρχει κάποιος άλλος, του όποιου η οδύνη είναι μεγαλύτερη και όμως την αντιμετωπίζει με πίστη, κουράγιο και αστείρευτη αγάπη για το Θεό. Και είναι αυτό, από το όποιο αντλούμε την έμπνευση μας, την καρτερικότητά μας.

Πώς μπορεί κάποιος να βιώσει την προσωπική του ταλαιπωρία ως Χριστιανός; Σίγουρα αποτελεί ευκαιρία για ενδοσκόπηση, για ειλικρινή μετάνοια. Είναι ευκαιρία για μεγαλύτερη εγρήγορση και ευαισθητοποίηση στη συμφορά του άλλου. Είναι ευκαιρία να γνωρίσει κανείς το Θεό πιο προσωπικά.

Μην απελπίζεσθε! Ευχαριστείστε το Θεό για κάθε σας ανάσα, για κάθε καινούρια μέρα, που ζείτε. Είναι μαζί μας πάντα. Σημαντικό δεν είναι, τί μας λείπει η τί έχουμε χάσει. Κοιτάξτε όλα αυτά, που έχουμε. Το σημαντικότερο, που έχουμε, είναι ένας στοργικός και ελεήμων Θεός, που έδωσε, σ’ εμάς τα παιδιά Του, την υπόσχεση της αιώνιας σωτηρίας.

Ποιο το νόημα της ζωής; Αυτή η ζωή έχει σκοπό να μας προετοιμάσει για την Αιώνια Βασιλεία. Δεν έχει σκοπό τη συσσώρευση υλικών αγαθών ούτε αναγνώρισης και τίτλων. Μας έχει δοθεί, για να έρθουμε σε κοινωνία με το Θεό με ειλικρινή και ταπεινή καρδιά. Μέσα από τις δυσκολίες μας γεννιέται η ταπείνωση κι αυτή η ταπείνωση ανοίγει την πόρτα προς το Θεό.

Είναι ξεκάθαρο, ότι δεν γράφω ως θεολόγος ούτε ισχυρίζομαι, ότι καταλαβαίνω ολόκληρο τον πόνο και τις συμφορές, που άλλοι υπομένουν, αλλά έχω αρκετή προσωπική εμπειρία, για να γνωρίζω, ότι μόνον ο Χριστός μπορεί να θεραπεύσει, μόνον ο Χριστός μπορεί να ανακουφίσει, μόνον ο Χριστός μπορεί να μας οδηγήσει από το σκοτάδι στο φως. Δεν υπάρχει τίποτα μεγαλύτερο από αυτό το δώρο της αιώνιας ζωής με το Χριστό. Παρακαλώ, μην απελπίζεσθε. Αγαλλιάσθε! Ή Βασιλεία του Θεού είναι ενώπιόν μας!”

Πηγή: Εορτολόγιον 2014, Έκδοσις Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Κυρίας των Αγγέλων Γουβερνέτου, Χανιά – Κρήτη.